

Sobre les vacances i el turisme

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 27 de juny de 2024

Ja som a l'estiu i qui més qui menys té planejats uns dies de vacances. Fins i tot els jubilats necessitem canviar d'aires. Hi ha qui opta per la platja o la muntanya. Hi ha qui fa "tours" o se'n va a l'altra punta de món. La qüestió és moure's. Tothom té dret a fer turisme o a fer "panxing" dessota un pi o d'un para-sol. N'hi ha que s'esborgeixen escalant muntanyes, fent centenars de quilòmetres en bicicleta, llaçant-se en parapent, fent "surfing" o "rafting". N'hi ha per a tots els gustos però també hi ha qui no pot triar, no per qualsevol cosa de les esmentades, sinó, senzillament, i ha molta gent que no pot fer vacances perquè no li arriba la paga més que per quedar-se a casa, anar a la platja més propera, a banyar-se al riu i prendre's una orxata o un gelat quan al vespre s'amaga el sol. Aquesta és la nostra societat.

D'estiuejants i de turistes n'hi ha de moltes menes, i ara no em refereixo a la modalitat de vacances sinó al capteniment de les persones en aquesta època. Per exemple, hi ha les civilitzades i les incíviques. Les civilitzades són les que allà on van, saben apreciar el bo d'on gaudeixen, de la terra, la gent que els acull, els seus tresors naturals, els seus costums o de, res menyspreable, la seva gastronomia. Però, l'estiuejant o turista civilitzat és aquell que respecta el lloc i les persones que allí viuen tot l'any. Això vol dir, no embrutar, no xisclar, respectar el descans de tothom o, també, interessar-se per la manera de viure dels locals, sobretot quan es va a indrets de costums diferents als nostres. **Conèixer** dona sentit als viatges i a les estades en llocs poc o molt diferents. De vegades, repetim durant anys al mateix lloc i això vol dir que ens hi hem integrat una mica i som capaços de defensar-lo de l'agressió com faríem amb casa

nostra.

L'estiuejant o turista incívic és aquell que fa tot el contrari del repassat en el paràgraf anterior. La incivilitat la veiem més en els que venen a casa nostra que no pas allà on anem. En certa manera és natural, perquè casa nostra és allò que estimem més. Però, cal tenir en compte allò tan sabut però tan savi: no vulguis pels demés allò que no vols per tu. Exemples en tenim a prop: a les nostres platges, pobles, ciutats, boscos o a les voreres de les carreteres. Plàstics i tota mena de porqueria i no tan sols, ni molt menys, dels forasters sinó dels ciutadans (si mereixen aquest mot) propis dels nostres indrets. Quan hem fet l'autocrítica i passem a l'exemple és quan tenim dret a queixar-nos del mal comportament dels que ens visiten i quan nosaltres visitem i respectem.

I ara potser és l'hora de parlar del turisme com a fenomen social i del que representa pel nostre país en diferents aspectes. Catalunya té, entre altres, un problema macroeconòmic que és una dependència excessiva del turisme; és com quan una empresa depèn d'un o de pocs clients. Si un d'aquests clients falla l'empresa perilla. Amb la pandèmia de la Covid-19 vam experimentar aquest risc. Amb la davallada del turisme moltes empreses del ram se'n van anar en orris i molts treballadors es van quedar sense feina. En situacions normals la contractació laboral en temporades turístiques, com és ara a l'estiu, la contractació és temporal i per tant precària, encara que les xifres d'ocupació omplin d'un optimisme cec els mitjans de comunicació. Hem sentit com l'alcalde de Barcelona ha dit que la ciutat està saturada de turisme i que vol prendre mesures per acabar amb els pisos turístics. Suposo que serà amb el legals, perquè amb els il·legals tindrà molta feina. Nosaltres només veiem les munions de turistes pels carrers de ciutats i pobles de platja amb els seus problemes de congestió, incidències i mals pitjors com els que s'han viscut en temporades anteriors a pobles de la costa com Salou,

Lloret o Sant Antoni de Calonge, però en termes d'estabilitat econòmica i social el risc de posar masses ous en el turisme posa en perill el nostre benestar. No vull dir que s'hagi de retallar dràsticament el turisme ni que s'hagi de fomentar només el turisme de "qualitat"; tothom té dret a fer turisme, però endemés d'exigir les normes cíviques que he esmentat més amunt, no cal fomentar el turisme que ja ve sol, sinó que s'han de posar els recursos públics en altres sectors com és la R+D+I que aporta tecnologia pròpia per a fer créixer i ser més autònom el sector industrial que proporciona estabilitat econòmica i laboral. Jo no tinc solucions màgiques; per això hi ha els grans mags de l'economia i de la política per vetllar pels benestar econòmic del país.

Gaudim d'unes vacances respectuoses amb els llocs que puguem visitar o estiuejar i en sortirem tots més satisfets. Us les desitjo ben plaents i profitoses.